

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ioannis Evsebii Nierembergii Madritensis Ex Societate
lesv De Adoratione In Spiritv Et Veritate Libri Qvatvor**

Nieremberg, Juan Eusebio

Antverpiæ, 1631

Cap. XVI. De vtilitate hominis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46187](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46187)

222 IO. EVSEBII NIEREMBERGII
Eodem vitio, quod Dei est, sibi tribuunt,
etiam qui sæculo renuntiarunt, dum non se
penitus abnegant.

CAPVT XVI.

De vilitate hominis.

SI cum Deo pacem desideras, super omnes
& omnia te humilia. Deus resistit super-
bis, terribilis vox: non minus horribile est,
quòd superbus resistat Deo. Deus resistit su-
perbis, ne malè agant: superbus resistit Deo,
ne beneficiat. Deus resistit superbis, ne mali
sint, & pessimi per suam superbiam, quos id-
eò curat humiliare: superbus resistit Deo, ne
bonus sit & beneficus, impediendo dona di-
uina. Evidentissimè conice, te esse vilissi-
mum, hoc est, superbissimum, cùm resistas
Deo: alioqui innumera alia beneficia, gra-
tias, virtutes in te contulisset. Euidens est, su-
pra te nubem eleuatam esse, quæ resistat soli,
si in medio campo & die non te tangat expe-
ditè radius eius: totus tunc in vmbra eris,
quamuis vmbra nullam tunc videas: ne-
mo magis vilis & refertus defectibus, quàm
qui nullam vilitatem aut defectum in se vi-
det, quia supra se elata mens opponatur Deo
& claritati. Nullum est patentius indicium
superbiæ nostræ, quàm cohibitio beneficen-
tiæ

tiæ diuinæ ; quia resistit desiderio Dei ardentissimo se profundendi , infinitæ passioni Christi , intercessioni Virginis , orationibus Sanctorum. Magna est mea malitia , & profundissima miseria , cùm vnus solus tot resistam ; obstruens, quatenus in me est, quinque fontes Sanguinis Christi , & obstans torrenti liberalitatis diuinæ. Licet tam amentes essemus, vt in nobis nullum peccatum nosceremus nec defectum, ex hoc solo indicio nos debemus firmissimè credere superbissimos & vilissimos; nec, si peccata non sufficiunt, aliud magis nos in humilitate continere oportet : non vermes , in quos ituri sumus ; non cœnum fœtidum, ex quo geniti sumus; non sterminus, quo , dum viuimus , referti sumus; non miseræ corporis, quibus ludimur ; non ignorantia animæ , quibus nostro consilio illudimur. Plus quàm satis est ad nos humiliandum infra omnia, videre Deum non magis communicari nobis , & defectus nostros permittere.

O humilis Maieestas Dei, quàm cara & desiderabilis est tibi humilitas nostra ! Mortuus Christus fuit pro peccatis : sed peccata permittit pro humilitate. Anne maioris stetit humilitas hominis , quàm vita Dei ? Anne pluris fecit I E S V S humilitatem nostram, quàm suum redemptionis beneficium ; cùm
peccata,

peccata, pro quibus vitandis vitam & sanguinem fudit, & humiliatus fuit descendens de cælo, permittat, vt vitet superbiam nostram; & qui peccata redemit suâ humilitate & morte, ipsis peccatis nostram humilitatem velut redimit? Quid est hoc ferè incredibile, quòd ferè incredibilia fecerit Deus, vt humiles simus? cùm alioqui incredibile videatur, quòd superbire possimus: nam impossibile est, vt inueniatur vnde.

Nihil nostrum est, & nihil sumus. Imò si multa haberemus, & magnum aliquid essemus; ob ea quæ fecimus, nescio quomodo audemus aspiceræ cælum. Vndique vilissimus sumus, ob id quod sumus, & ob id quod non sumus; ob ea quæ fecimus, & ob ea quæ non fecimus; ob ea quæ fecit Deus pro nobis, & ob ea quæ non fecit in nobis. Et quia ipse tantus est, & quia nos nihil sumus; quis non ob peccata, quæ fecit, se humiliabit? Sed non minùs deiici debet ob peccata quæ non fecit: nam nullam ex nobis partem in hoc habemus, & minùs nostrum est non peccasse; & quantum ex nobis est, peccaremus. Ita debes maiorem obligationem Deo, cui non respondes, & parem rationem humiliandi, ac si peccasses. Res non debent æstimari ob exercitium, sed ob virtutem. Non magis venditur gladius; qui occidit multos, quàm
qui

qui potuit plures occidere, & melius trucidare: tua malitia tot illa peccata patraret; quod non fecerit, non est in te, sed in Deo. Æquè etiam te debent humilem tenere peccata aliena, ut tua: nam licet commisisse propria, non sit supra te; non commisisse aliena, est gratia Dei, quæ est super omnem naturam, & maiores gratias Deo debes; quia maius est, Deum præservasse ab illis; quàm remisisse: quare si non es reus pœnæ, es reus maioris gratitudinis, & humiliationis. Quæcumque peccata audieris ab aliis patrata, statim te reum illorum cense. Maior occasio se humiliandi fuit beatissimæ Virgini, esse præservatam à peccatis; quàm Magdalenæ, fecisse tot & tanta remissa, & ipsam septem dæmoniis fuisse liberatam. Ob bona etiam quæ non fecimus propter negligentiam nostram, debemus humiliari, & etiam ob bona quæ fecimus: nam illud nostrum est, hoc Dei. De alieno nemo gloriari iustè potest, sed pudere ob ingratitudinem, & satagere ex obligatione. Ipsa prætereà bona corrumpimus, & malè facimus, & exigua & pauca sunt.

Sed quis cogitans, quæ humilis IESU pro nobis fecisti, audebit se extollere de factis suis? Confer, ô ingratus spiritus, leve & ridiculum opus tuum, ob quod gloriâ inani sollicitaris, cum infinito opere Incarnationis,

P

Eucha-

Eucharistiæ & Passionis : nōne præ verecundiâ tibi frons decidet ? Deus , qui est totum , se exinaniuit pro te : & tu , qui es nihil , te putas aliquid contra Deum , cū pro Deo tam amanti & feruenti nihil facias feruidè . Quis cogitans , quæ non fecit Deus , non se humiliet , quòd non te ad inferos detruserit post primum peccatum , vt fecit cum Angelis ?

O homo , infamia creaturarum , quid tuum putas honorabile , & vsurpas , & non potiùs statim offers Deo , cui tot beneficiis obnoxius es ? Si multa , quæ verè nostra essent , haberemus ; deberemus offerre & tribuere Deo , ob ea quæ pro nobis fecit : quomodo tam amentes , ingrati , & iniusti sumus , vt ea , quæ sunt Dei , faciamus nostra ; quæ etsi vere nostra facere potuissemus , intolerabilis inuerecundia fuisset non fecisse potiùs Dei . Quid mirum , si aliqua Deo dares , cū omnia & se ipse dederit tibi ? Vtinam haberes multum , vt offerres Deo ! sed cū non habeas , plus gaude ; & de paupertate tuâ gloriare , quia omnia vides Dei esse : quæ si tua fuissent , illi dares : gaude , votum tuum esse naturam eius .

Pudendum magis est , quòd interdum gloriamur de malefactis velut bonis : & corrupta opera Deo obiicimus , quasi qui obligauerimus

gauerimus eum. Quæ insania maior, quàm putare obligare cui soluere nequis, & iis rebus quibus magis ad pœnam obligaris? Quin si bonum aliquod opus esset integrum & perfectum, non est à te: nec proinde tuum dicere debes: de alienis quomodo Dominum potes obligare, & creditori soluere? Imò si nostrum fuisset bonum opus, in quo Deus partem non haberet; cur Deo satisfacisse putas in illo, & ostentas illud, cum eadem mensurâ, quâ mensus fueris, remetietur tibi? Si hoc cum hominibus seruandum, cur non cum Deo? Miserè metiris dona Dei: tam parum putas fecisse Deum pro te, vt paruulo hoc obsequio putes satis compensati? Metiamur Deum magnâ mensurâ, existimemus illum magnum, nec nostra obsequia posse æqua esse eius humilitati, & passioni, ne dicam eius Maiestati & beneficentiæ.

Qui non putat se parum seu nihil facere, iniuriâ Deum afficit, æstimans illum dignum dumtaxat paucis. Disce à Deo humilitatem, qui post omnia beneficia in te collata nihil fecisse reputat; perinde tecum se gerens, & remunerans tua merita, quæ sine illo non faceres, ac si ipse nihil in illis posuisset: cur tu ita vsurpabis obsequia, & bona opera, ac si solus fecisses, & nullam partem Deus haberet, cum totum ille præcipuè faciat? Cur

item potes te iactare meliorem aliis, cum contristari deberes potius quod alij minus bonitatis haberent, & id computare deesse tibi? Non est multa claritas Dei in te, nec charitas, si attendere potes excellentiam tuam potius quam tuum nihil. Stellæ cum remotiores sunt à sole, cum minus lucis habent, vna videtur aliam excedere, & tunc lucent; sed hoc fit, quia nox est, & tenebræ: at cum dies venit, & propinquiores sunt soli, quia sunt in eodem hemisphærio cum illo, tunc quamuis vna excedat aliam, & plus lucis participent, non videtur vtra luceat magis, imò nulla videtur lucere; perinde sunt, ac si nulla stella in cælo esset & merè nihilum. Imperfectus est, & non illuminatus, cui parua lux cæli affulget. Qui in nocte propriæ quæsitiois & amoris est, audet putare se esse aliquid, & meliorem aliis: Sancti verò qui adhærent Deo, licet pleni meritis sint, putant se excellere nemini, sed merè nihil esse, adimplentes cum IESV suo omnem iustitiam, id est humilitatem. Iustus est humilis, quia à se reiicit totum quod est alienum, nec retinere vult. Qui nihil putat se esse, quomodo contra conscientiam fiet iniustus tum aliis, dum se præsumit meliorem, tum Deo, dum credit se bonum? Nam nemo bonus, nisi vnus Deus: si nemo bonus, nemo melior.

Ob

Ob fortunæ quoque bona non est cur te præferas iis, quos pauperes vides, humiles, ignobiles: sed potiùs venerare istos ob similitudinem Christi in illis splendentem. Inops fuit IESVS, humilis, à Iudæis maledictus, inglorius, subiectus pessimis Principibus: quod Christus elegit, & æstimavit, tu ne contempnas.

CAPVT XVII.

*Quæ contineant hominem in humilitate,
& quòd nihil potest habere, nisi
solum Deum.*

DVo te possunt humilem continere, & vilitas tua, & vilitas rerum & honorum. Licet magnus esses, dignitates omnes mundi, vt paruas, viles, & indignas contemnere deberes; & quamuis magnæ essent, deberes recusare, quia tu vilis, indignus. Nihil es nisi mendacium & peccatum: ne te decipias, nec velis excusari; iniquitates tuæ id clamabunt. Cur inter tot peccata ob vnum opus apparenter bonum te attollis? vnâ solâ plumâ aquila non se in sublime efferret. Pavo cum totus pulcher sit, ob vnum pedum defectum se humiliat: tu totus defectibus plenus, ob vnam fictam virtutem superbire audes. Recordare infamem te esse ab ortu tuo originali culpâ: